

de f. Ex. skulle være Jurister eller Læger, eller at de skulle tage den statsvidenskabelige Examen. Jeg tror, at det for mange af deres Forældre vil falde overmaade vanskeligt at bestemme, om Sønerne skulle vælge den ene eller den anden Skoleretning. Vælge de at sætte deres Børn ind i den klassiske Skole, da vil der jo ikke i Begyndelsen opnaas noget Væsentligt med Hensyn til Fritagelse for den Overlægselse i Mellemklasserne, som der nu bliver ført saa store Klager over; det er jo nemlig netop i Mellemklasserne, at man væsentlig klager over en saadan Overlægselse, og de ville i saa Tilfælde ikke blive befriede for Undervisningen i Græsk der. Noget Lettelse vilde der vel ganske vist opnaas eller erholdes, hvis den Bestemmelse i §. 5, som gjør det ene af de levende Sprog til et valgfrit Fag, bibeholdes. Men der er formentlig ikke ringe Udsigt, antager jeg, til, at denne Bestemmelse overensstemmende med de andre Underændringsforslag, der ere stillede, vil falde bort, og da ser jeg, som sagt, ikke, at der vil være vundet Noget med Hensyn til Overlægselsen. Og naar saa Overgangen til den øverste Afdeling af Skolen har fundet Sted omtrent ved det 15de Aar, saa skal altsaa Undervisningen i Mathematik være aldeles afsluttet for dem, og den Unge skal saa føres helt bort fra den moderne positive Retning, og de Hovedfag, hvormed han derefter skal beskæftige sig i de to Aar, der paafølge, skulle være Latin og Græsk, det er det rent klassiske Studium. Foruden disse Fag er der nemlig vel ogsaa nævnt nogle andre Fag, men de ville imidlertid efter den Erfaring, man hidtil har haft, og formentlig ogsaa ifølge Sagens Natur kun kunne blive Bisag. Dette gjælder saaledes efter min Formening om Undervisningen i de levende Sprog, ved hvilken en egentlig Undervisning i at tale Sprogene ikke vil kunne ventes meddelt, og det gjælder ligeledes efter min Formening i høj Grad om Undervisningen i Historie. Denne Disciplin er vel ganske vist det allerfortrindligste Dannelsesmiddel, men det er tillige efter min Formening et Fag, som det paa den Tid er umuligt for den Unge at tilegne sig paa nogen tilfredsstillende Maade. S

Skolen bliver det, der læres af Historie, altid kun Udenadsværk. Mig forekommer det derfor, at det umuligt kan være Andet end, at ved Udeladelsen af Mathematiken bliver Skolen til en Skole, som væsentlig beskæftiger sig med Undervisning i Latin og Græsk. Og efterat den Unge saa har anvendt to Aar derpaa, kommer der endnu den Anvendelse af et Aar, som kræves for at underkaste sig den nuværende Examen i Filosofi ved Universitetet, en Examen, paa hvis Karakteristikk jeg ikke her skal komme nærmere ind, men om hvilken jeg kun skal bemærke, at efter min Formening er denne i og for sig saa besynderlige Examen, hvortil der vistnok vanskeligt kan findes noget Sidespille andre Steder, af den Bessaffenhed, at man helst maatte ønske den aldeles affasset. Jeg kan nu, som før antydet, ikke tro Andet, end at denne Anvendelse af de tre Aar fra det 15de til 18de Aar for mange Forældre vil stille sig som en høit ensfidig Anvendelse af Tiden, naar de tænke sig, at deres Børn ikke skulle blive Theologer eller Filologer, men Jurister eller Læger, eller at de skulle tage statsvidenskabelig Examen eller paa anden Maade gaa over i det praktiske Liv. Men, stiller det sig nu saaledes med det Barn, som indsættes i den sproglig-historiske Skole, saa forekommer det mig unegtligt, at det ikke stiller sig meget bedre, dersom man vælger den anden Skoleretning, nemlig den mathematisk-naturvidenskabelige Retning. Man vil ganske vist derved kunne befri den Unge for Græsk i Mellemklasserne, men der er dog derved det at bemærke, at Bestemmelsen om, at han skal fritages for Græsk, da skal tages allerede paa saa tidligt et Stadium, at man vanskeligt kan være overbevist om, at det unge Menneske har saa store mathematiske Anlæg, at han kan gjenemgaa den mathematiske Skole, og Mange ville derfor vistnok ogsaa finde, at det paa det Standpunkt dog vil være forsigtigt ikke at lade ham nyde Godt af denne Fritagelse. Og naar den Unge saa i det 15de Aar gaar over i den egentlige mathematiske Afdeling, da skal Alt det, der vedkommer Latinundervisningen, lægges paa Gylden. Det skal betragtes som en Børnelærdom, som det nu kommer an paa — saaledes